

послѣдува първите примѣры на исходите нашихъ Праоцевъ Бориса и Асена, основающесе на неограниченните си естествени права въздързноавшесе отъ заповѣдыте на сжщото вѣроисповѣданіе, (пос. Апост. Павла къ Тимотею), Аще ли “кто инако учитъ, и не приступаеть къ здоровымъ словесемъ “Господа нашего Иисуса Христа, и ученію еже по благо- “вѣрїю, разгордѣвса ничтоже вѣдый, но недугуй о стяза- “ніихъ, и словопрѣніихъ: отъ нихже бываетъ зависть, рвеніе, “хулы, непшеванія лукава, бесѣды злыя разтлѣнныхъ чело- “вѣковъ умоумъ, и лишенныхъ истины, непшующихъ приобрѣ- “теніе быти благочестіе, отступай отъ таковыхъ. Тим. а. гл. 6.

“Позна господь сжщія его: и да отступитъ отъ не- “правды всякъ именууй имя господне. Тим. в. гл. 2.

И така нашій народъ като прїе клератъ си и третый уже пѣтъ църковно и всесоборно со всичкѣтъ пристойность, афореса и Патріархатъ и Синодатъ му и всичкійтъ фанарїотски клеръ: тогава изгони всичките владицы които бѣхж отъ фанарїотскійтъ Патріархъ и отъ Синодатъ му нарѣдены въ отечеството ни по разни Градове, и не прїема вѣкъ ни едного фанарїотски владика.

И така Патріархтъ ни, афореса Синодално, а ный го афоресахме народно, Той ни афореса словомъ, а ный го афоресахме и словомъ и дѣломъ, и така отдѣлихмесе вѣке единъ отъ други спорядъ всички Апостолски и съборни канони на Христовѣтъ църкж, и дѣло совершися. На всичките тѣя чест. Правителство стоя просто вездѣ само зритель, ограничися само въ Полицейските си длѣжности, дающе всякому да разумѣе, че нашій народъ има голѣмо право, нъ неможе да ся мѣси въ такива разницы спорядъ издаденытъ си Хатихумаюнь, а нашите представители побудени отъ духъ мира, соизволиха во имя народа да направятъ единъ